

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**S. Avrelii Avgvstini Hipponensis Episcopi Et S. R. E.
Doctoris Vita**

Lancilottus, Corneille

Antverpiæ, 1616

Cap. V. Inter Episcopatus molestias anhelat ad quietem monasticam,
fratresque Eremitas subinde leuaminis caußâ inuisit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42857

militatis offerre? an verò ille de calis in humana membra descendit, ut membra eius esse- mus: & nos ne ipsa eius membra crudeli diuisione lanientur, de cathedris descendere formidamus? Si serui utiles sumus, cur Domini aternis lacris pro nostris temporalibus sublimitatibus inuidemus? Neque id mirum cuiquam videri possit, cum is Episcopali dignitate non ad suum vnus commodum, sed ad vtilitatem populi fungeretur.

CAPVT V.

Inter Episcopatus molestias anhelat ad quietem monasticam, fratresq; Eremitas subinde leuaminis causâ inuisit.

INTERIM anhelabat frequenter ad gratissimam quietem, suauissimasque solitudinis, quam tunc reliquerat, delicias; tum propter mille negotiorum molestias, tum propter tanti muneris sarcinam laboriosam, de quâ rationem strictam Deo redditurum se nouerat. Ita se fatetur affectum Serm. xxiv. De tempore, Domin. iiii. Aduentus, quâ die fuit initiatus: sic & in Confess libris: *Conterritus peccatis meis & mole* Li. 10. Cō-
miserie mee, agitaueram in corde, meditatús- fell. c. 63.
que fueram fugam in solitudinem. Atqui dum in hac deliberatione versaretur, reuocatus est hac Domini voce: *Ideo pro omni-*

O 3 bus

bus Christus mortuus est, vt qui viuunt, non sibi uiuant, sed ei qui pro ipsis mortuus est. Cui quantocyus ille respondit: *Ecce Domine, iacto in te curam meam, doce me & salua me. Ille tuus Vnicus, in quo sunt omnes thesauri sapientie & scientie, redemit me sanguine suo, &c.* His sæpè sæpius altiusque secum repetitis, in Episcopali suâ functione perstitit: neque tamen Eremiticæ familiæ affectum vel curam deposuit, sed è subditis dignissimos quosque vicarias pro se partes agere iussit. De quibus cum plures ad Ecclesiastica munia obeunda è monasteriis à sese fundatis euocarentur, isti vnico monasterio, quod erat in solitudine, germanum suum fratrem Nauigium præfecit: qui adhuc infantulus Christiano ritu baptizatus pieque educatus, Monicæ suæ matri in omnibus itineribus comes fuerat. Hos in eremo fratres indissolubili amoris affectu profecutus Augustinus interdum ad se euocauit, vt gratâ præsentia solitoque cum eis colloquio frueretur. Qui dum multiplices huius vitæ timerent insidias, neque tutò se dicerent Religionis arcem exire posse; rogauerunt inuicem S. Episcopum, vt ad se potius ventitaret, paternamque benedictionem impenderet. Igitur vir sanctus eorum votis acquiescere coactus, visebat eos subinde,

deque

Lib. 1. c. 2.
De ordine.
Lib. De Vita
beatâ,
sub principium.
F. Baptista
Alouisianus.

deque rebus cælestibus cum eis sermones faciebat, exhortans eosdem, ut ad virtutum perfectionem contenderent, & in earum exercitio constarent, neque instar vxoris Lothi retrò verterentur; sed eousque in agone præsentis contenderent, dum æternæ vitæ brauium consequerentur. Porro ne quid eis deesset eorum, sine quibus hæc vita non ducitur, paterno amore prouidit: quemadmodum etiam ante ipsum Valerius fecerat Episcopus: qui (ut eâ tempestate Episcopi monasteria fouebant, suis ea fortunis ac prouentibus fermè sustentantes) Eremitas Augustinianos quamplurimis beneficiis affecerat; ac præ ceteris partem bonorum suorum in exstructionem monasterij contulerat: ad quam rem perficiendam omne Augustini patrimonium nequaquam sufficere poterat. Eò loci sodales cohortatus ad obedientiæ, paupertatis, castitatis, & munitui præsertim amoris exactam obseruationem: ceu relictis hoc amico congressu & angelico colloquio viribus, ad intermissos officij sui labores, atque ad inchoatum cum hæreticis certamen vegetior lætiorque redibat Augustinus.

S. Antonin.
3. par hi-
stor. t. 24.

Serm. De
triplici ge-
nere Mo-
nachorum.